

C/2023/14

9.10.2023

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Prim'Awla tal-Qorti Ċivili (Malta) w dniu 14 lipca 2023 r. – FB/European Lotto and Betting Ltd i Deutsche Lotto-und Sportwetten Ltd.

(Sprawa C-440/23, European Lotto and Betting i Deutsche Lotto- und Sportwetten)

(C/2023/14)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Prim'Awla tal-Qorti Ċivili

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: FB

Strona pozwana: European Lotto and Betting Ltd i Deutsche Lotto-und Sportwetten Ltd.

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że naruszenie swobody świadczenia usług poprzez ogólny zakaz udostępniania internetowych automatów do gier w państwie członkowskim konsumenta (państwie docelowym) przez operatorów internetowych kasyn, którzy posiadają licencję i są objęci regulacjami w swoim państwie pochodzenia (Malta), nie może być uzasadnione nadrzędnymi względami interesu publicznego,

- jeżeli docelowe państwo członkowskie zezwala jednocześnie powszechnie operatorom prywatnym na udostępnianie stacjonarnych gier na licencjonowanych automatach do gier w salonach gier i restauracjach oraz bardziej ekstremalnych gier w kasynach stacjonarnych, [i] na działalność loterii krajowych licencjonowanych przez loterie państwowe w ponad 20 000 punktach agencyjnych skierowanych do ogółu społeczeństwa; oraz
- zezwala na licencjonowaną działalność w zakresie gier internetowych prywatnym operatorom zakładów sportowych i zakładów na gonitwy konne oraz prywatnym pośrednikom loterii internetowych sprzedającym produkty loterii państwowych i innych licencjonowanych loterii,

a jednocześnie to samo państwo członkowskie, wbrew wyrokom Trybunału Sprawiedliwości w sprawach: C-148/15 ⁽¹⁾, Deutsche Parkinson (pkt 35); C-316/07 ⁽²⁾, Markus Stoß; C-42/02 ⁽³⁾, Lindman, najwyraźniej nie przedstawiło naukowych dowodów potwierdzających, że takie gry stwarzają szczególne zagrożenia, które w istotny sposób przyczyniają się do osiągnięcia celów przyświecających uregulowaniu tego państwa członkowskiego, a w szczególności celu, jakim jest zapobieganie problematycznym grom hazardowym; oraz

że w świetle tych zagrożeń ograniczenie stosowania zakazu do internetowych automatów do gier – a niestosowanie go do wszystkich proponowanych gier hazardowych dozwolonych w internetowych i stacjonarnych automatach do gier – można uznać za odpowiednie, obowiązkowe i proporcjonalne dla osiągnięcia celów wspomnianego uregulowania?

2. Czy art. 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie stosowaniu całkowitego zakazu urządzania internetowych hazardowych gier kasynowych, o którym mowa w § 4 ust. 1 i 4 niemieckiego porozumienia między krajami związkowymi w sprawie gier hazardowych („GlüStV”), skoro niemiecka regulacja gier hazardowych (traktat państwowy w sprawie gier hazardowych „GlüStV”) zgodnie z § 1 nie ma na celu całkowitego zakazu hazardu, ale „[...] skanalizowanie naturalnej skłonności społeczeństwa do hazardu w uporządkowany i kontrolowany sposób, jak również przeciwdziałanie rozwojowi i rozprzestrzenianiu się nielegalnego hazardu na czarnym rynku”, a wśród graczy istnieje znaczny popyt na internetowe automaty do gier?

3. Czy art. 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że ogólnego zakazu oferowania usług kasyna internetowego nie można stosować, jeżeli

- rządy wszystkich krajów związkowych tego państwa członkowskiego uzgodniły już, że zagrożenia związane z takim udostępnianiem gier hazardowych w Internecie można zwalczać skuteczniej z wykorzystaniem systemu uprzednich oficjalnych zezwoleń, a nie poprzez całkowity zakaz; oraz
- stworzyły one i uzgodniły przyszłe ramy regulacyjne w postaci odpowiedniego porozumienia między krajami związkowymi, w którym całkowity zakaz zastępuje się systemem uprzednich zezwoleń;

⁽¹⁾ EU:C:2016:776.

⁽²⁾ EU:C:2010:504.

⁽³⁾ EU:C:2003:613.

- a w oczekiwaniu na przyszłe uregulowanie postanawiają akceptować odpowiednie udostępnianie gier hazardowych bez niemieckiego zezwolenia pod warunkiem jego zgodności z określonymi wymogami, które muszą być spełnione do czasu udzielenia niemieckich licencji;

choć zgodnie z wyrokiem w sprawie C-409/06 ⁽⁴⁾, Winner Wetten, prawa Unii nie można tymczasowo zawiesić?

4. Czy art. 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie (docelowe) nie może uzasadniać nadrzędnymi względami interesu publicznego uregulowania krajowego, jeżeli
 - uregulowaniem tym zakazuje się konsumentom zawierania zakładów transgranicznych licencjonowanych w innym państwie członkowskim (pochodzenia) na [wyniki] loterii licencjonowanych w docelowym państwie członkowskim, które są tam dozwolone i regulowane, w przypadku gdy
 - loterie są licencjonowane w docelowym państwie członkowskim, a uregulowanie ma na celu ochronę graczy i małoletnich;
 - i gdy uregulowanie dotyczące licencjonowanych zakładów na [wyniki] loterii w państwie członkowskim pochodzenia również ma na celu ochronę graczy i małoletnich oraz zapewnia ten sam poziom ochrony co uregulowanie dotyczące loterii w państwie docelowym?
5. Czy art. 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że zasada ta stoi na przeszkodzie odzyskaniu kwot zakładów utraconych w toku uczestnictwa w loteriach (wtórnych) ze względu na domniemaną nielegalność transakcji spowodowanej brakiem licencji w państwie członkowskim konsumenta, jeżeli:
 - prawo wyklucza możliwość uzyskania takiej licencji przez loterie prywatne (wtórne);
 - wykluczenie to jest uzasadniane przez sądy krajowe domniemaną różnicą między zakładem zawierającym u operatora państwowego na wyniki loterii zarządzanej przez państwo a zakładem zawierającym u podmiotu prywatnego na wyniki loterii państwowej?
6. Czy art. 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie odzyskaniu kwot zakładów utraconych w toku uczestnictwa w loteriach (wtórnych) ze względu na domniemaną nielegalność transakcji spowodowanej brakiem licencji w państwie członkowskim konsumenta, jeżeli:
 - prawo wyklucza możliwość uzyskania takiej licencji przez loterie prywatne (wtórne);
 - oraz jeżeli wykluczenie to, działające na korzyść podmiotów zarządzających loterie państwowe, jest uzasadniane przez sądy krajowe domniemaną różnicą między zakładem zawierającym u operatora państwowego na wyniki loterii zarządzanej przez państwo a zakładem zawierającym u podmiotu prywatnego na wyniki tej samej loterii państwowej?
7. Czy art. 56 TFUE i zakaz nadużycia prawa C-423/15 ⁽⁵⁾, Niels Kratzer, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie roszczeniu o zwrot utraconych kwot zakładów opartemu na braku niemieckiego zezwolenia i bezpodstawnym wzbogaceniu, w sytuacji gdy podmiot je przyjmujący posiada licencję i jest objęty nadzorem przez władze w innym państwie członkowskim, a składniki majątku będące przedmiotem roszczenia i roszczenia o zapłatę gracza są gwarantowane przez prawo państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba tego podmiotu?

⁽⁴⁾ EU:C:2010:503.

⁽⁵⁾ EU:C:2016:604.